

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משה רבינו חי' חי בגופו "כל ימי יהושע"!!

ראה ע' 78

ערב שבת קודש פ' חיי שרה, מבה"ח כס"ו
ה'תשס"ד

תצג

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החייל ב"צבאות השם" שלמה שי'
לרגל היכנסו בבריתו של אאע"ה ביום כ"ג מ"ח,
הי' תהא שנת סייעתא דשמיא

ולזכות הוריו

הרה"ת ר' אברהם הכהן וזוגתו מרת אריאלה שיחיו העכט

נדפס ע"י זקניהם

הרה"ת ר' אשר הכהן וזוגתו מרת רבקה שיחיו העכט
הו"ח ר' שלמה וזוגתו מרת רונית שיחיו לניאדו

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

שליחות חדשה ומיוחדת / משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ח כסלו ה'תשנ"ב

7 זמן הגאולה

כשמשה רבינו אומר שהוא חי - כך האמת / הזמן הנוכחי ופ' השבוע באור הגאולה

11 ניצוצות של משיח

ההכרזה שבאה מגג ביהמ"ק / קטעים קצרים בענייני משיח וגאולה

12 וילחום מלחמות ה' - וינצח

לתבוע ממנו שיתפטר מתפקידו! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

13 כתי"ק - פרסום ראשון

שלוחו של אדם כמותו "ממש" / מענה הרבי לשאלות המניחים

בס"ד.

הלשון (והענין) ששלוחו של אדם כמותו ממש (בס' שלני זמן אדה"ז) - מצאנו בחשובת הריב"ש סרכ"ח: "ילפינן (קידושין מב) שלוחו של אדם כמותו מדכהיב בפסח ושחטו אותו כל קהל יעדת ישראל, כמותו ממש ילפינן שהרי קרא השליח בשם כל הקהל וא"כ השליח כבעלים לגמרי". ובהמשך הענין: "כמותו לגמרי. והשליח ראשון עושה שליח שני ושני שלישי וכן לעולם במידי ליכא קפידא אע"פ שלא פירשו הבעלים לשליח ראשון שיוכל למנות אחר תחתיו".

ועפ"ז האם צ"ל ההערה על התיבות בהשיחה "און ווי דער אלטער רבי איז מוסיף* - כמותו (דהמשלח) ממש.

(* ע"פ (אור-ע"ד) לשון הריב"ש (בתשובתו סרכ"ח). 17/11/92

א.ש.כ

והמדור מוקדש לע"נ אורי אהרן בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס יח"ד שתיקף ומיד ממש יקויים היעוד 'הקיצו ורננו שוכני עפר' והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770 דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

שליחות חדשה ומיוחדת

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות! • כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ח כסלו, ה'תשנ"ב - פתיחת כינוס השלוחים העולמי - מוגה, תרגום מאידית*

של נשיא דורנו - אשר נקודת השליחות הזאת משותפת ושוה בכל הזמנים - מיתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת ("נעמט דורך") את כל עניני השליחות והיא ה"שער" שעל-ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד - שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות - הכנה לביאת משיח צדקנו - שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים ושבעות האחרונים): על-פי הודעת חז"ל³ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי - השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ - צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל, כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני נבראתי לשמש את קוניי", ובפרט השלוחים

(* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באידיש ונדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"א ע' 97 ואילך. בשעתו תורגמה השיחה המוגהה ללשון הקודש ע"י "ועד הנחות בלה"ק", וכעת הוגה התרגום מחדש ותוקן על-ידינו בצמוד למקור בסה"ש שם. המו"ל.

(1) משנה וברייתא סוף קידושין.

(2) ראה סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 22. וש"נ. תש"ד ע' 105.
לקו"ד ח"ד תשמז, ב. (וראה סה"מ תש"ח ע' 240).
(3) סנהדרין צז. ב.

כונןת כפאטע אפגוק
שדאן אגזאלן אגא

בס"ד.
(זכריה קי רמ"א)
בנוגע למ"ש בכתי"ק/ שהוספה אדה"ז (במאהד"ל שלוחו של אדם כמותו) - כמותו (דהמשלח) ממש - הוא "ע"פ ל" רז"ל..". - עדיין לא תפסנו הכוונה בזה. חפשו באג"ד לשון ההלמוד ערך ממש וערך כמותו, אבל לא מצאנו שם איזה לשון השייך לעניננו (ישנם שם ריבוי מקומות ברז"ל שהוא הלשון "ממש" - "מלך חדש ממש", ועוד הרבה).
אולי הכוונה - לקידושין מג, א: שלוחו של אדם כמותו הנה לי' כגופנו".
וא"כ - ההערה צ"ל: ע"פ ל" רז"ל קידושין מג, א: שלוחו של אדם כמותו הנה לי' כגופנו. האם נכון?

לכל אגנו מאן אגלה

בס"ד.
הלשון ברז"ל "שלוחו של אדם כמותו ממש" - לא מצאנו (לע"ע).

הוכן הענין מוכן מכמה דרז"ל - כמובא בלקח טוב (לר"י ענגיל) כלל א" (הנסמן בהמשך השיחה בקשר עם ג' ד"י) דרבות בשליחות, עד כמותו ממש), ובשו"ע אדה"ז או"ח סרס"ג סכ"ה בקו"א (ג"כ נסמן לקמן שם) כ': "כעושה בעצמו ממש וכו" דה"ז כאלו אווזו בידו של חברו שנעשית כידו אריכתא".
ועפ"ז אולי לציין בהערה (על התיבות און ווי דער אלטער רבי איז מוסיף* - כמותו דהמשלח ממש): * ראה לקמן בפנים ובהנסמן בהערה 10/9.

אגזאלן אגא

אגזאלן אגא
אגזאלן אגא

שלוחו של אדם כמותו "ממש"

בקשר עם כינוס השלוחים העולמי שמתחיל בשבת זו בבית חינו, בית משיח – 770, הננו מביאים (בע' 15-14) ג' צילומים נדירים ומיוחדים (מוקטנים במקצת) ממענות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות המניחים בשיחת ש"פ תולדות ה'תשד"מ, על המקור בדברי חז"ל ללשון הידוע "שלוחו של אדם כמותו ממש" – בקשר עם פתיחת כינוס השלוחים העולמי אז (השיחה נדפסה בלקוטי שיחות חכ"ה ע' 340 ואילך. צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחה זו יתפרסם בעז"ה במדור זה בגליון הבא – תצד)

להלן פענוח המענה (בא בהדגשה):

צילום א' (בתחילת ע' 14):

על הצעת המניחים "אולי הכוונה – לקידושין" כתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: **כוונתי כפשוטה שכתוב שלוחו ש"א כמותו ממש.**

צילום ב' (בע' 14 לאחרי צילום א'):

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הדגיש תיבת רז"ל וכתב בתי"ק: **בס' שלפני זמן אדה"ז.**

בקטע הבא לאחרי התיבות "תוכן הענין מובן מכמה דרז"ל", כתב כ"ק אד"ש מה"מ: **מקידושין ומכילתא וכו'.**

על הצעת המניחים "אולי לציין בהערה", כתב כ"ק אד"ש מה"מ: **מהיכא תיתא.**

צילום ג' (בע' 15):

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיקן את הלשון שהציעו המניחים לכתוב בהערה: **(* וכן הוא לשון הריב"ש (בתשובותיו סרכ"ח). ובודאי נמצא בכ"מ.**

בתחתית העמוד כתב כ"ק אד"ש מה"מ: **מהיר.**

ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – ה' תהא שנת נפלאות בה, (ו) בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחום מלחמת ה" וינצח** בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנו"ן, 'צ' – שנת הצדי"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו), ו' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם?).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר **סיימו** את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמתית והשלימה – צריך לומר שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל",⁸ "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁹, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח",

(7) סוכה נב, ב.

(8) פ"ה הברטנורא למגילת רות.

(9) ראה שו"ת הת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

(**) ראה הסתן בפנים השיחה (סה"ש שם) בע' 81:82. המו"ל.

העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שבזה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

ב. [. . .] בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), ש"כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני⁵) ש"הגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו",⁶ בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבימה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער!" ואכ"מ].

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה'תשנ"א ר"ת ה' תהא שנת נפלאות אראנו,

(4) ראה שיחת שמת"ת תרפ"ט.

(5) ישעי' רמז תצט.

(6) מדרש לקח טוב לך לך יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.

(* שמות ד, יג. וראה בפנים השיחה ס"ב (סה"ש שם) טע"ג 97 ואילך. המו"ל.

מוקדש לעילוי נשמת ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן

נלב"ע ביום ב' סיון ה'תשס"ס – לסדר "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש"

יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורנגו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש

לתבוע ממנו שיתפטר מתפקידו!

טענו בשעתו, שמפעילים עליו לחץ כבד שאינו יכול לעמוד בו, ואינו רואה מוצא אחר מלבד להסכים לפירוק הישובים, החזרת השטחים, החזרת בארות-הנפט וכו', תמורת הסכם שלום.

על כך עניתי [לאותו אדם שבאמצעותו התנהלו חילופי הדברים, על מנת להעבירם לזה שהי' אחראי לחתימת הסכם השלום], שאם הוא מרגיש שאינו יכול לעמוד בלחץ כה כבד ואינו רואה מוצא אחר, אזי העצה היעוצה היא – **שיתפטר מתפקידו** ויתן את התפקיד למישהו אחר שיעמוד בלחץ!

כיצד יכול הנך – המשכתי לטעון – לקחת על עצמך אחריות לסיכון בטחונם של שלשה מליון יהודים, אך ורק בגלל שמפעילים עליך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו?!

הנך מודה שוויתורים אלו מהווים סיכון רציני למצב הבטחון, אלא מאי – טענתך היא, שאין לך ברירה מכיון שמפעילים עליך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו – ובכן, ישנה עצה פשוטה: הכבד ושב במקומך, ותן את ההנהגה למישהו אחר שיוכל לעמוד בלחץ כזה, כדי שלא לסכן את בטחונם של שלשה מליון יהודים!

אתה אמנם אינך יכול לעמוד בלחץ כזה, אבל יתכן שיימצא מישהו אחר שיוכל לעמוד בלחץ כזה! ואם-כן, מי יאמר שדוקא **אתה** הוא זה שמוכרח לקבל את ההחלטה בדבר – כאשר החלטה זו מהווה סיכון לבטחון היהודים היושבים בארץ הקודש?!

אין לך אדם שנולד שר ('מיניסטר'), ועל-אחת-כמה-וכמה – ראש ממשלה ('פרעמיער מיניסטר')... ואדרבה: אצלו אישית מודגש הדבר ביותר – שהרי במשך כמה-וכמה שנים הי' במצב של גלות בחוץ-לארץ, וגם לאחרי בואו לארץ ישראל הי' משך זמן מוכרח להתחבא כו', ורק אחר-כך הגיע מצב שהי' יכול להסתובב באופן חפשי ולהביע את דעותיו, אבל עדיין הי' רחוק ממצב של שלטון, ורק לאחר כמה מהפיכות – עלה לשלטון!

ואם-כן, מה הרעש בכך שכאשר מגיע מצב שלוחצים עליו לסכן את בטחונם של היהודים היושבים בארץ הקודש – **יתפטר מתפקידו** בגלל שאינו יכול לעמוד בפני לחץ כזה?!

[. .] גם אם אי-אפשר לתבוע ממנו לשנות את עמדתו ולעמוד בתוקף כו' (שהרי אינו חייב להתנהג לפי עמדתו ושיטתו של מישהו אחר) – אפשר לתבוע ממנו שיתפטר מתפקידו, ולא יהי' הוא הגורם לסיכון בטחונם של שלשה מליון יהודים! (משיחות ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מוקדש לז"ג הרה"ג הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ר **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי** רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ר שיקוים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש

השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פ' חיי שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו*.

ונוסף לזה זהו גם שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה¹⁰, חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ¹¹ (חודש סיון) – החודש של מתן תורה הנגלית¹⁰]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ"¹², שדוקא "מן הארץ" (ב'ן), נשמה **בגוף**, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ'רוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹³ – מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח" .

(10) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריז.
(11) ראה ל"ת להאריז"ל פ' ויצא. ועוד.
(12) בראשית ב, ו.
(13) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

(* ראה בפנים השיחה סיו' (סה"ש שם ע' 103) ואי"ד. המו"ל.

מרחפת על פני המים").

ג. מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעמדתו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו – כיצד זה מולך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חיך **להביא** לימות המשיח"¹⁴: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמישיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – "**להביא**", הוא עושה כל התלוי בו כדי להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (ל' רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹⁵, אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"¹⁵ וכו').

ובפשטות הכוונה היא – שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתשוב"כ

(14) ברכות פ"א מ"ה.

(15) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.

ההכרזה שבאה מגג ביהמ"ק

[. .] כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכויות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמאז"ל¹ "אם ראית מלכויות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני² "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאזה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתיירו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש³ והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תשנ"א - מוגה)
 1) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
 2) ישעי' רמז תצט.
 3) להעיר מדיק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגוין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב.
 רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "עניים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך המקדש עצמו.

בפרשתנו החלה הגאולה

בפרשתנו מתחיל הסיפור של התחלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכנעני אז בארץ" וכפי שרז"ל אומרים שהי' הולך וכובש כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעיני בני חת", שכולם הודו שזה שייך לאברהם – תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.

והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה עי"ז מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרון: משום כך נטלו משמו את האות "ו". וכדאיתא בספר פענח רזא (ספר של ראשון) שע"י הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהוא מחשב שם – על-פי חשבון הפסוק "זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" – שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.

[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק להסיר את ההעלמות והסתרים, ולהביא "אֲרָאָפְרַעֲנַגְעוּ" את הגאולה למטה בגילוי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש. (תרגום חפשי משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשס"ז - לקו"ש ז"א ע' 44)

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג י"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: ח'י רחל תחי' בת שפרינצא וכל ילדיהם, נכדיהם וננים שיחיו – לברכות עד בלי די

ובתושבע"פ באופן המתקבל לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עיני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן זה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי בלי שום יוצא מן הכלל. ד. ויהי רצון, שע"ז שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות עם כל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יהיו מונחים בזה ביחד ("זיק צוזאמענלייגן") ויכנסו בזה – יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שהי' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתאחד עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות.

ויעוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"ו)¹⁶], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמות ומהות בעצמו כביכול הוא משיח צדקנו: "שלח נא ביד תשלח"¹⁷ – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

עד לאופן שנקבה תסובב גבר¹⁹, הקב"ה עצמו כביכול נותן תודה לבני ישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות), והוא מוליך את כל בני ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

16) תהלים קמז, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.
 17) להעיר מהשייכות לשנה זו – ד"שלח נא ביד תשלח" הוא ר"ת תשנ"ב.
 18) פסחים פו, ב.
 19) ירמ' לא, כא.
 (***) ראה בפנים השיחה ס"ו (סד"ש שם) וסו"ס"ז המו"ז.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה – נלב"ע ביום ד' מני"א – שבת חזון - ה'תשס"ג י"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: ח'י רחל תחי' בת שפרינצא וכל ילדיהם, נכדיהם וננים שיחיו – לברכות עד בלי די

כשמה רבינו אומר שהוא חי - כך האמת!

- נערך על-ידי מערכת "יהי המלך" * -

א. בסוף פ' וילך, עה"פ¹ "כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון", מקשה רש"י: "והרי כל ימות יהושע לא השחיתו, שנאמר² ויעבוד העם את ה' כל ימי יהושע?" ומבאר: "מכאן שתלמידו של אדם חביב עליו כגופו, שכל זמן שיהושע חי, ה' נראה למשה כאילו הוא חי".

וצריך להבין, איך שייך לומר דמכיון ש"ה' נראה למשה כאילו הוא חי" לכן כתוב בתורה שהיא תורת אמת - "אחרי מותי", והתורה מתכוונת אחרי מות יהושע? הרי לכאורה, לפי האמת - בני ישראל לא חטאו אחרי מיתת משה, ואיך שייך לומר שמצד 'דמיונו' של משה ("כאילו הוא חי"), יהי' כתוב כך בתורת אמת?

ואף שלמשה נדמה "כאילו הוא חי", מכל-מקום, הרי לפועל כתוב בתורת אמת שמהם³, וא"כ הדרא קושיא לדוכתא: הרי כל ימות יהושע לא השחיתו?

ב. והביאור בזה:

על משה רבינו לא שייך לומר שיש לו רק 'דמיונות' ("כאילו הוא חי") אך האמת אינה כך, אלא **כן הוא האמת!** והתורה היא תורת אמת, ולפועל כשיהושע חי הנה גם משה חי!

וכל החידוש בזה הוא, שלא רק שכך היא האמת, אלא גם משה הרגיש זאת ואמר על עצמו "אחרי מותי", היינו אחרי מות יהושע. ולא כיעקב אבינו שאומרים עליו "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים"⁴, אך יעקב בעצמו לא אמר זאת; משא"כ כאן במשה, הנה הוא גופא הרגיש זאת בנפשו ואמר "אחרי מותי".

ולא רק שמה רבינו ה' חי **בנשמתו** בחייו של יהושע (כי אין זה חידוש), אלא עיקר הענין הוא "שתלמידו של אדם חביב עליו **כגופו**", זאת אומרת, ש"ה' נראה למשה כאילו הוא חי" **בגופו**, כי גם גופו של משה ה' כמו נשמתו.

ג. והביאור בזה, ע"ד מה שאומרים⁵ בענין נבואת משה רבינו, שאף שהיתה בדרגא נעלית משאר הנביאים, הנה מכל-מקום בעת הנבואה "הוא עומד על עמדו שלם"⁵ (שלא כשאר

כאשר אדמו"ר הזקן נסע למלאות את שליחותו של הרב המגיד, אזי מציאותו של המשלח (הה"מ) הפכה להיות מציאותו של השליח (אדה"ז), ומזה מובן שהיכן שה' הרב המגיד שם ה' גם אדמו"ר הזקן.

כך גם עכשיו, כאשר ממלאים את שליחותו של הרבי, אזי הרבי נמצא יחד איתו, והרבי הוא זה שפועל את הענין⁷.

ומאחר שאדמו"ר הזקן ה' במצב של משרת, זה פעל שיראה את הבעש"ט לאחרי הסתלקותו, בהקייץ -

שנוסף על המעלה של הבעש"ט מצד עצמו, ישנה מעלה נוספת בזה שהבעש"ט "עבר" כבר את המעלה ד"עפר אתה ואל עפר תשוב"⁸ (לא כאלהו הנביא שעלה בסערה השמימה), ואדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקייץ ולא בחלום, בזמן כזה שמחוייבים בתורה ומצות; וע"ד מעלת משה על שאר הנביאים - שכל הנביאים כדי שיוכלו לקבל את הנבואה הוצרכה להיות אצלם הפשטות הגשמיות, משא"כ משה ה' עומד על עמדו⁹ - עד"ז כאן היתה (אצל אדה"ז) מעלה זו, שהוא ראה את הבעש"ט **בהקייץ**.

ז. ובנוגע לפועל:

ישנם כאלו שהיו בבחי' משרת אצל הרבי בחיים חיותו בעלמא דין, מי בענין זה ומי בענין אחר, והם רוצים גם עכשיו להיות בבחי' משרת אצל הרבי.

אזי ישנה ההוראה, שכאשר ממלאים את שליחותו של הרבי הופכים להיות בבחי' משרת והרבי נמצא יחד איתו היכן שהוא נמצא, אפילו במדינה רחוקה, כיון שהוא ממלא את שליחותו של הרבי.

ו"לא בשמים היא"¹⁰ ו"לא נפלאת היא"¹¹, אלא "קרוב אליך הדבר מאוד גו' לעשותו"¹² בפועל, אצל כאו"א שייך ענין זה שהרבי נמצא יחד איתו והוא יכול לראות את הרבי **ובהקייץ**¹³, ועי"ז הוא רואה את כל הרביים (חסר הסיים).

(תרגום חפשי ומעובד משיחת ליל שמחת-תורה, קודם הקפות, ה'תשכ"ז - בלתי מוגה)

(7) להעיר מסה"ש שם ע' 55 (בתרגום חפשי): נתתי הנר"ז שלי להרבי, במילא לא "אני" וידע.
(8) בראשית ג, יט. וראה סה"ש תורת שלום ע' 46.
(9) רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ז ה"ו.
(10) נצבים ל, יב.
(11) שם, יא.
(12) להעיר משיחות קודש תשי"ג ע' 228 (תרגום חפשי): הרבי (מהור"צ) סיפר, שפעם אמר הרבי נ"ע "לכו נא ונוכח" (ישע"י א, יח). היו שם אז חסידים של אדמו"ר המהר"ש, והוא פעל שראו אז את אדמו"ר המהר"ש... (חסר קצת בהנחה). באם רוצים רואים גם היום, אלא שהיצה"ד הרי הוא פיקח וערמומי, "קלוגניקער" בלשוננו של הרבי, והוא מעוור את השכל.

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק
נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש - אחר הצות היום - ה'תשס"ב
יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

(* ע"פ שיחות-קודש תשכ"ז ע' 16-17, בהוספת מראי מקומות בשוה"ג.
(1) לא, כט.
(2) שופטים ב, ז (וכצ"ל הציון ברש"י בפשטות).
(3) ברכה לד, ה.
(4) תענית ה, א. וראה פרש"י ר"פ ויחי.
(5) ראה רמב"ם הל' יסוה"ת פ"ז ה"ו.
(6) ועי"ז הוא בהושע כד, לא.

הנביאים שהיו "יראים ונבהלים ומתמוגגין"⁵, וזהו מצד שגופו של משה לא בלבד והפריע לו, כי גופו הי' כמו נשמתו.

ולזאת, הרי משה רבינו הי' חי בגופו "כל ימי יהושע"!!

(משיחת ש"פ וילך ה'תשכ"ו - בלתי מוגה)

ע"י מילוי השליחות ניתן לראות את הרבי בהק"ץ

- נערך ע"י מערכת "יחי המלך" -

א. בהתוועדות דליל שמע"צ תש"ה (בסוכה) סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר¹, שלפני כמאה שנה, בשנת תרכ"ז, סיפר אדמו"ר המהר"ש לילדיו שהיום מלאו מאה שנה בדיוק מאז שאדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהק"ץ (בשנת תקכ"ז - לאחר הסתלקותו)

- כפי שהי' הסדר, שבני הנשיאים נהגו להצטרף להפרד מהסוכה, וכך גם אז הלכו אדמו"ר המהר"ש וילדיו - הרבי (מוהרש"ב) נ"ע עם אחיו ואחיותיו - ונפרדו מהסוכה בכוס תה ומזונות, ובעת מעשה דיבר על ענין הנ"ל וסיפר את הסיפור דלהלן.

ב. בהקדמה לסיפור, אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר (בתור מאמר המוסגר):

ידוע שכאשר אדמו"ר הזקן הגיע להרב המגיד ממעזריטש, הוא חשב בתחילה לחזור משם, אבל אח"כ החליט להשאיר אצל הרב המגיד בתור משרת.

הענין של משרת, שהוא נמצא היכן שהרב נמצא. כ"ק מו"ח אדמו"ר הביא אז שני מקורות מיהושע שבהם רואים שמשרת נמצא בתמידות עם הרב:

א) מה שנאמר במ"ת² "ויקם משה ויהושע משרתו וגו' ויעל משה אל הר האלקים", ואומר רש"י "לא ידעתי מה טיבו של יהושע כאן", ומסביר שהוא ליוה אותו.

ב) מה שנאמר על יהושע³ "לא ימיש מתוך האוהל". וע"כ רש"י כבר לא מפרש כלום, כיון שמוכן בפשטות שענינו של משרת הוא להיות היכן שנמצא האדון.

והנה, הטעם לזה שדוקא במתן תורה שואל רש"י "לא ידעתי טיבו של יהושע כאן", כי לרש"י מפריע מדוע כאן הלך יהושע עם משה - הרי בסופו של דבר משה רבינו עלה לבדו להר, וע"כ מסביר רש"י שיהושע ליוה אותו.

משא"כ על הפסוק "לא ימיש מתוך האהל" לא התעכב רש"י לשאול מדוע הי' "לא ימיש" [אף שבדאי היו זמנים שבהם התעסק משה בעניניו הפרטיים ולא למד עם יהושע (ללא הבט ע"כ ש"משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע"⁴)], ואעפ"כ יהושע "לא ימיש מתוך

(1) סה"ש תש"ה ע' 52. וראה "התמים" ח"ב ע' מח. (3) תשא לג, יא.

(2) משפטים כד, יג. (4) אבות דרפ"א. וראה הקדמת הרמב"ם להיד: למדה

האהל⁶], כיון שענינו של משרת הוא להיות כל הזמן היכן שהאדון נמצא, וכדלקמן.

ע"כ הי' מאמר המוסגר.

ג. הסיפור עצמו:

בחג הסוכות שנת תקכ"ז, כאשר אדמו"ר הזקן הי' משרת אצל הרב המגיד, ישב הרב המגיד בסוכה ונכנס אחריו אדמו"ר הזקן, אמר לו הרב המגיד: תנעל את הדלת כדי שאף אחד לא יכנס, אל תכנס להתפעלות, אלא תקח את-זה בפנימיות ובהתיישבות - הרבי מגיע ("דער רבי קומט")!

- ואז ראו הם את הבעש"ט בהק"ץ, שבע שנים לאחר הסתלקותו!

ובזה רואים את מעלתו הגדולה של משרת, שדוקא עי"ז זכה אדמו"ר הזקן לראות את הבעש"ט בהק"ץ ז' שנים אחרי הסתלקותו.

ד. ולכאורה אינו מובן:

הרי נשיאותו של הרב המגיד נמשכה שלש עשרה שנה עד שנת תקל"ג, ואדמו"ר הזקן הי' אצלו במשך זמן זה פחות משלוש שנים - ל"ב חדשים, וכלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר "לב חדשים", שזהו חלק קטן משנות נשיאותו של הרב המגיד (עאכ"כ לא רוב שנות נשיאותו), ואיך אפשר לומר שאדמו"ר הזקן הי' אצלו משרת ובאופן הנ"ל ד"לא ימיש"?

והביאור בזה:

אף שאדמו"ר הזקן לא הי' אצל המגיד כל הזמן, אלא נסע לליאזנא, אעפ"כ הרי הוא נסע לשם כדי למלא את שליחותו של המגיד - להפיץ שם חסידות, וכיון שנסע בשליחותו למלא את רצונו, אזי המגיד הי' איתו כל הזמן.

ה. כאמור כמה פעמים, כל הענינים משתקפים בנגלה, שהרי "תורה אחת לכולנה", אזי ישנה חקירה בענין "שלוחו של אדם כמותו"⁵ - ג' אופנים שניתן ללמוד זאת⁶:

א) את הפעולה אכן עושה השליח, אלא שיש לו נתנית כח הממשלח כדי לעשות את הפעולה במקומו.

ב) שכח העשי' של השליח, הוא כח העשי' של המשלח.

ג) שגופו של השליח נהי' בדיוק כמו המשלח, מציאותו היא מציאות המשלח.

כ"ז מדובר ע"כ שהשליח נהי' כמו המשלח, אבל בנוגע למשלח עצמו לא מוצאים האם הוא נהי' כמו השליח; אמנם, גם בנוגע למשלח יכולים ללמוד בג' אופנים הנ"ל, עד לאופן הג' - שהמשלח הופך להיות מציאותו של השליח.

ו. כן הוא גם ברוחניות הענינים:

משה . . ליהושע . . מסר כו'. (6) ראה לקח טוב - להר"י ענגלי - כלל א. ובכ"מ.

וראה גם לקו"ש ח"כ ע' 303 ובהנסמן שם הערה 16.

(5) ברכות לד, ב - במשנה. וש"נ.

וראה גם שם בשוה"ג להערה 17.